

C E N T A R
TEATAR TEATAR TEATART
KULTURU
T I V A T

ART

BOKEŠKI D-mol
BETULA U MALU VALU
INNOMINATO
JELENA SAVOJSKA
KANJOŠ

FESTIVAL
PU^{RA}GAT^{TO}NIJE
TEATRA
AD 006 NO 1 TIWAT

informacivno inspirativno kreativno purgativno

Danića Pajović
Kanjoš
režija Slavenko Saletović

inspirisano priroujetkom
Stjepana Mitrovića Ižubiće
"Kanjoš Mačedonović"

direktor Milena Radojević
izvudi producent Neven Stančić
produkcija

scenografija i kostim Milađka Berberović
lektor Neven Stančić
izbor muzike Slavenko Saletović
Slavka Nelević
scenski pokret Slavka Nelević
dizajn svjetla Radomir Stamenković
premjera 23.VII.2006

tehničko vođstvo Radomir Stamenković
inspicijent Slavka Nelević
šminka Nada Mijović
ton Đorđe Radojić
rekviziter Vojo Kaluđerović
šaradnik kostimografa Ružica Ristić
krojački radovi Jelka Puščuh i Ana Ulahović
obuća, šeširi, oklop Zoran Košanović, Maja Petković
Boris Stoilković
dekorateri Aleksandar Filipović, Željko Elkaz
Franjo Elkaz, Kuzma Novak
Davor Škarata
stolarski radovi Tomči Mikulanđra i Vlado Barba
fotografija Thea Weires
produkcija & grafički dizajn Neven Stančić & Ivan Radulović

Godina je 1447. Turском vlada Murat II, aktuelni papa je Nikola(us) V, u Crnoj Gori, na Žabljaku, glavni je Stefan Crnojević, a po Srbiji se od Beograda do Smedereva i Novog Brda, šetka ura Branković. Srpskoj srednjeverkovnoj državi preostaje još itavih 11 godina dok konačno ne padne pod Tursku vlast, a Crnoj Gori je ostalo ak 49 godina slobode.

Komad "Kanjoš", nastao je kao igrarija istorijskim injenicama koje okružuju legendarnog paštrovi kog junaka, nastoje i da na drugi način ispričaju poznatu priču. Sam Ljubiša je na prvom mestu demistifikovao Kanjoša kao velikog borca i snažnog junaka, stavljujući umesto toga akcenat na Kanjoševu "ojstvo" i mudrost. Istorische okolnosti doba iz koga potiče pisani dokument o pravima koja Paštrovi ima garantuje mletački dužd Foskari, inspirisale su novi okvir u kome će Kanjoš praviti iste izbore, ali sa drugim posledicama.

Tako, pored likova proizašlih direktno iz pripovetke, kao što su pored detinje naivnog Kanjoša još i dekadentni, proračunati Dužd i strašni i moći neprijatelj Furlan, javljaju se i indirektno nastala ljupka duždeva kralja, zatim Trojica (kao administrativno telo mletacke vlasti) i predstavnici paštrovi ke skupštine koji su zapravo dve strane istog novca i konačno, dva posebna, iz samog komada rođena lika: humano otelotvorene promišljenog Slučaja, harizmatični naslednik Državevog Pometu - duždev Žbir i Kanjoševa sestra po literarnom ocu, Gorde, dolatala iz jedne druge Ljubišine pripovetke. Svi oni se nalaze u kovitlaku opasnosti i manipulacije, spletke i intrige, sukoba i rasti i reči, želja i mogućnosti, duga i nagrade, a povrh svega toga, javlja se i stidljiva, nežna i neočekivana ljubav. Tako nastaje komični srednjeverkovni politički triler sa ljubavnom pričom i scenama borbe.

Sam Kanjoš više nije motivisan filantropijom već željom za dokazivanjem u sopstvenoj sredini u kojoj nije sasvim prihvaten, što ga vodi do svesnog samožrtvovanja koje je utoliko ljudskije koliko je on svesniji četa sve može da izgubi. Kao i uvek, jedini koji može imati koristi od tako zapetljanih niza događaja, jeste onaj koji je sve i zapetljao, i koji nakon svega zadovoljno odlazi u crveni suton.

Konstrukcija price je, uprkos povezivanju neverovatnih događaja i licnosti, istorijska, smeštena u 1447. godinu, dok su sama dešavanja svedremena i dokazuju da koliko god da se istorija ponavlja, necemo je savladati više od nivoa prepoznavanja koji je dovoljan jedino za to da se lupimo rukom po celu i uzviknemo "Zar opet?". Nisam imala namenu da pišem politički angažovan komad, ali cikличna priroda istorije i ljudskih naravi našeg podneblja, pobrinula se da sama ponudi analogije situacijama koje nas ne prestano snalaze.

Poseban izazov, bili su i produksijski zahtevi i sugestije u okviru kojih je trebalo stvoriti cvrstu pricu, ali su se te nepromenljive tacke pokazale kao dobri medaši i inspirativne, čak konstruktivne prepreke.

Danica Pajović

Praizvodjenje dramskog teksta je uvek teatarska svečanost, a praizvodjenje dramskog prvenca mladog i darovitog dramskog autora je čin dostojan svake pažnje. Sama cinjenica da je Centar za kulturu u Tivtu smogao kuraži, snage i ljubavi da zaplovi u ovu potpunu pozorišnu neizvesnost govori koliko se pozitivne energije, stvaralacke hrabrosti i iskrenog umetnickog pristupa sakupilo u tivatskom pozorišnom hramu. Od stavljanja na repertoar pa do same premijere "Kanjoš", Danice Pajovic je bio i ostao okružen ljubavlju, poletom i samopregorom kompletnega tima Centra za kulturu Tivat, voden i voljen od glumackog ansambla predstave i poštovan i mažen od reditelja i rediteljske saradnicke ekipe. Sve se to, nadam se i verujem, vidi u ovoj predstavi prici o neverovatnom i nezamislivom podvigu malog i običnog čoveka iz moga, Vašeg i našega kraja, koji svojim podvigom zaštriči i meni i Vama i svima nama.

Kanjoševa iskrenost, spontanost i duboko poštenje, ovencano neverovatnom pobedom, pokrene sve mehanizme odbrane grupnog autoriteta, kako njegove zavicejne sredine, tako i belog sveta, koji broji (i pre i sada i uvek) naše sudbine.

Nije se teško identifikovati, ili preciznije rečeno nije teško zavoleti malog, odvažnog pripovetnika koji, iako ne zna ni rec stranog jezika, ovdvožno uplov u sam vrh spletke koja vlada svetom. A do melodramske katarzicnosti dovodi Kanjoševa neiskvarenost i iskrenost u najpogubnijim trenutcima po njegovu sudbinu. U najpresudnijim momentima, kada bi uz sasvim malo kalkulanstva imao ogromnu licnu korist, Kanjoš velicanstveno i neumitno ostaje u potpuno usamljen, na liniji poštenja i iskrene ljubavi.

Nije li to dovoljno da se zavoli Kanjoš, a kroz njega i predstava o njemu?

Za sada su ga sigurno zavoleli autori ovog amicioznog i odvažnog projekta i svoju ljubav, kroz ovaj teatarski inžele da podele sa Vama.

Salvenko Saletović